

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร

วราภรณ์ ชัดทาน¹ ระวีวรรณ แสงฉาย¹ ปิยะธิดา ขจรชัยกุล² พรวิภา เย็นใจ¹
ชिरารุช บุญณวิธ¹ นवलศรี สมณะช่างเผือก¹ ยุวดี จอมพิทักษ์¹

บทคัดย่อ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญเพราะเป็นระยะของการวางรากฐานคุณภาพชีวิต เด็กจะมีพัฒนาการที่สมวัยทั้ง 4 ด้านนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและการเลี้ยงดูมีผลต่อพัฒนาสมองของเด็กโดยเฉพาะช่วง 6 ปีแรก ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่และผู้เลี้ยงดูในครอบครัว วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square tests)

ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กส่วนใหญ่เป็นแบบเอาใจใส่ คิดเป็นร้อยละ 75 การคัดกรองพัฒนาการเด็กด้วย Denver II โดยรวมพบว่า เด็กมีพัฒนาการปกติ 107 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และเด็กมีพัฒนาการสงสัยล่าช้าและไม่สามารถประเมินได้ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาการโดยรวม พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรคัดกรองพัฒนาการเด็กด้วย Denver II ซ้ำอีกครั้งภายใน 1-2 สัปดาห์ เมื่อผลการศึกษาพบว่าเด็กมีการพัฒนาการสงสัยล่าช้าหรือไม่สามารถประเมินได้

คำสำคัญ: รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู, พัฒนาการเด็กปฐมวัย

¹คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

²ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

PARENTING STYLES RELATED TO DEVELOPMENT OF EARLY CHILDHOOD IN
CHILD CARE CENTER, TAWEEWATTANA, BANGKOK.

Waraporn Khadtan¹, Rawiwan Sangchai¹, Piyatida Khajornchaikul², Pornwipa Yenjai¹,
Chirawut Punnawit¹, Nuansri Samanachangpeuk¹, Yuwadee Chompituk¹

Abstract

Early childhood is an important period because it is the foundation of the quality of life. Children development will depends on the age of four and parenting environment affects the brain development of children, especially during the first six years. Therefore parenting and development of children is the duty of parents and care in the family. The purpose of the research was to study the relationship parenting styles related to development of early childhood in Child Care Center, Taweewattana, Bangkok from 136 cases. Statistics analyzed by frequency, percentage and chi-squared test.

The results showed that parents Format of Child Rearing mostly attentive 75 percent of children with developmental screening by the Denver II. Children development normally 107 cases were as followed 78.7 percent. Children development delays in suspicion and cannot valuate 29 cases were as followed 21.3 percent.

Analyzed of relationship between the style of a parenting, and increase the development overall found that the parenting style is relationship with the Child Development statistically significant (p-value <0.001).

Suggestions to do research should further should screening repeated child development with Denver II within 1-2 weeks and the results showed that children with suspected developmental delays cannot valuate.

Keywords: parenting styles, development of early childhood

¹Faculty of Public Health, BangkokThonburi University

²Faculty of Public Health, Mahidol University

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญเพราะเป็นระยะของการวางรากฐานคุณภาพชีวิต โดยมีการพัฒนาการทั้ง 4 ด้านคือ พัฒนาการทางด้านร่างกาย พัฒนาการด้านจิตใจ พัฒนาการทางด้านอารมณ์ และ พัฒนาการทางด้านสังคม จากการวิจัยพบว่าสิ่งแวดล้อมและการเลี้ยงดูมีผลต่อการพัฒนาสมองของเด็ก โดยเฉพาะช่วง 6 ปีแรก (สุนรี ศรีสุคตม่อง และเพ็ชรน้อย ศรีสุคตม่อง, 2552) ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่และผู้เลี้ยงดูในครอบครัว

พ่อแม่บางคนกังวลใจเรื่องพัฒนาการของลูกเมื่อสังเกตเด็กในวัยเดียวกันแล้วเปรียบเทียบกับลูกตัวเอง โดยเฉพาะพัฒนาการล่าช้านั้นสามารถรู้จากการทดสอบด้วยเครื่องมือ Denver Developmental Screening Test II (Denver II) เป็นแบบทดสอบพัฒนาการเด็กทั่วไปที่ไม่มีอาการผิดปกติ (Screening) ตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี และดำเนินการทดสอบอย่างเป็นระบบจากพฤติกรรมพัฒนาการตามอายุของเด็กใน 4 ด้าน (นิตยา คชภักดี และอรพินท์เหล่าสุวรรณพงษ์, 2542) แต่ไม่ได้เป็นแบบทดสอบเชาว์ปัญญา (IQ Test) และไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อการวินิจฉัยว่าเด็กเป็นอะไร เช่น เด็กมีปัญหาการเรียนรู้อาจมีปัญหาด้านอารมณ์ หรือมีความผิดปกติทางภาษา การใช้เครื่องมือทดสอบพัฒนาการ Denver II ทำให้รู้ว่าเด็กมีความสามารถด้านใดบ้าง และถ้าพบความผิดปกติจะได้แนะนำพ่อแม่และผู้เลี้ยงดูช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการปกติ

จากสถานการณ์ปัญหาพัฒนาการเด็กปฐมวัยในประเทศจากกรมอนามัยโดยใช้เครื่องมือ Denver II พบว่า เด็กแรกเกิด-5ปี ในปี 2553 มีพัฒนาการเด็กร้อยละ 67.3 และในปี 2557 มีพัฒนาการเด็กเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 72.5 (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2557) แต่ก็ถือว่าไม่ผ่านตามตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุขคือ ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่า 85 (กองแผนงาน กรมอนามัย, 2557) ข้อมูลจากโครงการจัดบริการแก่เด็กบกพร่องทางพัฒนาการวัยแรกเกิด-5ปี ของสถาบันราชานุกูล สำนักอนามัย และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ร่วมทำการคัดกรองพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิด-5ปี ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (สถาบันราชานุกูล สำนักอนามัย และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2558) โดยใช้เครื่องมือ Denver II พบว่า ในปี 2556 เด็กที่มีความเสี่ยงพัฒนาการล่าช้าคิดเป็นร้อยละ 4.88 จากเด็กที่ได้รับการคัดกรองพัฒนาการ 134,738 คน และในปี 2557 เด็กที่มีความเสี่ยงพัฒนาการล่าช้าคิดเป็นร้อยละ 5.50 จากเด็กที่ได้รับการคัดกรองพัฒนาการ 127,772 คน สรุปได้ว่าพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิด-5ปี ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีแนวโน้มสูงขึ้น หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปเด็กจะมีระดับสติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานส่งผลให้เด็กมีปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งพ่อแม่สามารถแก้ปัญหาพัฒนาการล่าช้าได้ด้วยวิธี “กิน กอด เล่น

เล่า" คือ การกิน คือการได้รับอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ การกอด คือการสัมผัสสร้างความรัก การเล่น คือ เล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ และการเล่า คือการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและรักการอ่าน เป็นต้น (ชุติวรรณ แก้วไสย จันทนี มุ่งเขตกลาง และวนิดา ชนินทุยทรวงศ์, 2552)

ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กมีการเจริญเติบโตที่ดีและมีพัฒนาการสมวัย จากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของ Helen Bee (1995 อ้างในศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2550) พบว่าการเลี้ยงดูแบบ มีเหตุผล (Authoritative type) ถูกเลี้ยงดูด้วยความรักความอบอุ่นมีผลเชิงบวกต่อการพัฒนาการเด็ก ซึ่งต่างจากการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Neglecting type) มีผลเชิงลบต่อการพัฒนาเด็กมากที่สุด สอดคล้องกับ Jerome Kagan (1999 อ้างในศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2550) ได้สรุปบทบาทของพ่อแม่ในการส่งเสริมพัฒนาการด้านจิตใจของเด็กว่า เด็กที่ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับระเบียบวินัยและกฎกติกาต่างๆของสังคม เมื่อเด็กโตขึ้นจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวเข้ากับคนอื่นไม่ได้ พฤติกรรมนี้มีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กมาก สำหรับการศึกษาของ Nanthamongkolchai S et al (2007) พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมมีโอกาสดังกล่าวที่เด็กจะมีพัฒนาการช้ากว่าวัยเป็น 1.9 เท่าของเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทราบข้อเท็จจริงในปัญหาอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การวางแผนการแนะนำและการส่งเสริมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสอดคล้องกับเรื่องกลุ่มสตรีและเด็กปฐมวัย (0-5ปี) ตามยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาสุขภาพตามกลุ่มวัยในยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 (เฉพาะยุทธศาสตร์เน้นหนัก) (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวาง (Cross-sectional survey) ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดปุณณวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน เครื่องมือและวิธีที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือคัดกรองพัฒนาการเด็ก Denver II ในเด็กปฐมวัย ซึ่งดูพัฒนาการของเด็ก 4 ด้านคือ ด้านสังคมและการช่วยตัวเอง ด้านกล้ามเนื้อเล็กและปรับตัว ด้านภาษา และด้านกล้ามเนื้อใหญ่ สำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเลี้ยงดูในผู้ปกครอง ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป และส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ข้อมูลลักษณะทั่วไปของประชากร วิเคราะห์ด้วยสถิติ ความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติวิเคราะห์ (Analytical statistics) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square tests)

ผลการวิจัย

ศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จากประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนวัดปุณณวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square tests) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับเด็ก คือ แม่ 99 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 รองลงมาคือ พ่อ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และน้อยที่สุดคือ ผู้ดูแลหรือญาติ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30-39 ปี 62 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 และรองลงมาคือช่วงอายุ 20-29 ปี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 38 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และรองลงมาคือระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เท่ากัน สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่ คือ สมรส 111 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6 รองลงมาคือ โสด 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และน้อยที่สุดคือ หย่า/หม้าย/แยก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ลักษณะของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย 75 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 และครอบครัวเดี่ยว 61 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 อาชีพส่วนใหญ่คือรับจ้าง/ธุรกิจส่วนตัว 92 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 และรองลงมาคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ/แม่บ้าน/พ่อบ้าน

21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 สถานะการเงินส่วนใหญ่เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 และ
รองลงมาเพียงพอ เหลือเก็บ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

อายุของเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่อายุ 3 ปี 71 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 และรองลงมาอายุ 4 ปี 58
คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 เป็นเพศชาย 85 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และเพศหญิง 51 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ส่วนที่ 2 ข้อมูลรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะเป็นออกเป็น 4 แบบ คือ 1)แบบเอาใจใส่ พบว่าส่วนใหญ่
ผู้ปกครองมีการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ 102 คน คิดเป็นร้อยละ 75 2)การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม 15
คน คิดเป็นร้อยละ 11 3)การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และ 4)การอบรมเลี้ยงดูแบบ
ทอดทิ้ง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการพัฒนาการของเด็ก

จากการคัดกรองพัฒนาการเด็กด้วย Denver II ในเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน พบว่า 1)ด้านสังคม
และการช่วยเหลือตัวเอง เด็กมีพัฒนาการปกติ 123 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 ส่วนเด็กที่สงสัยล่าช้า 11 คน คิดเป็น
ร้อยละ 8.1 และมีผลที่ไม่สามารถประเมินได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 2)ด้านกล้ามเนื้อเล็กและปรับตัว เด็ก
มีพัฒนาการปกติ 127 คน คิดเป็นร้อยละ 93.4 ส่วนเด็กที่สงสัยล่าช้า 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และมีผลที่ไม่
สามารถประเมินได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 3)ด้านภาษา เด็กมีพัฒนาการปกติ 115 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6
ส่วนเด็กที่สงสัยล่าช้า 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และมีผลที่ไม่สามารถประเมินได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5
และ 4)ด้านกล้ามเนื้อใหญ่ เด็กมีพัฒนาการปกติ 132 คน คิดเป็นร้อยละ 97.1 ส่วนเด็กที่สงสัยล่าช้า 2 คน
และมีผลที่ไม่สามารถประเมินได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 อย่างละเท่ากัน สรุปการคัดกรองพัฒนาการเด็ก
ด้วย Denver II โดยรวมพบว่า เด็กมีพัฒนาการปกติ 107 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และเด็กมีพัฒนาการสงสัย
ล่าช้าและไม่สามารถประเมินได้ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาการแต่
ละด้าน

จากการวิเคราะห์พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการด้านสังคม
และการช่วยเหลือตัวเอง และด้านกล้ามเนื้อใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) รูปแบบการอบรม
เลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและปรับตัว และด้านภาษา อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.001$) การวิเคราะห์โดยรวม พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์
กับการพัฒนาการเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ซึ่งสอดคล้องกับ Nanthamongkolchai S, Ngaosusit C, and Munsawaengsub C. (2007) ได้ศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่อพัฒนาการเด็กอายุ 3-6 ปี เก็บข้อมูลจากเด็กและผู้ปกครองในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 360 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์การประเมินรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการเด็กที่พัฒนามาจากแนวคิดของ Baumrind และ Denver II พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) โดยเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบผสมมีโอกาสดูแลพัฒนาการช้ากว่าวัยเป็น 1.9 เท่าของเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับ วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ และงามตา วนินทานนท์ (2550) ได้ศึกษาการศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางด้านร่างกาย และความพร้อมทางการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพฯ เก็บข้อมูลผู้ปกครองของเด็กที่มาสมัครสอบเข้าศึกษาชั้นเด็กเล็กของโรงเรียนประถมสาธิต มศว.ประสานมิตรจำนวน 310 คน พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูโดยเน้นการพัฒนาการด้านจริยธรรมมากที่สุดจะมีความสามารถด้านภาษา การคิด และการแสดงออกสูงที่สุด และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูโดยเน้นการพัฒนาการด้านจริยธรรมปานกลางจะมีความสามารถด้านนี้สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูโดยเน้นพัฒนาการด้านจริยธรรมน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในเด็กปฐมวัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้รายละเอียดเพิ่มขึ้น
2. การคัดกรองพัฒนาการเด็กด้วย Denver II เมื่อผลการศึกษาพบว่าเด็กมีการพัฒนาการสงสัยล่าช้าหรือไม่สามารถประเมินได้ควรทำการคัดกรองซ้ำอีกครั้งภายใน 1-2 สัปดาห์
3. ศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่อื่น เช่น ระดับจังหวัด ระดับภาค เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กองแผนงาน กรมอนามัย. **คู่มือการดำเนินงาน ประจำปี 2558 ของกรมอนามัย**. กรุงเทพฯ: กองแผนงาน กรมอนามัย; 2557
- ชุติวรรณ แก้วไสย จันทน์ มุ่งเขตกลาง และวนิดา ชนินทยุทธวงศ์, บรรณาธิการ. (2552). **กิน กอด เล่น เล่า (2ก2ล) กับลูกอายุ 3-5ปี**. พิมพ์ครั้งที่ 1. บริษัท บีคอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด: สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต.
- นิตยา คชภักดี และอรพินท์เหล่าสุวรรณพงษ์. (2542). **คู่มือการฝึกอบรมการทดสอบพัฒนาการเด็กปฐมวัย Denver II (ฉบับภาษาไทย)**. นครปฐม: สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันราชานุกูล สำนักอนามัย และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. (2558). **ผลการคัดกรอง ประเมิน และส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิด – 5 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2552-2557 [อินเทอร์เน็ต]**. กรุงเทพฯ. [เข้าถึงเมื่อ 18 ต.ค. 2558]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.mhc13.dmh.go.th/File/database/File-2558.pdf>
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2557). **ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และแนวทางการจัดเก็บ ข้อมูลกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข.
- สุนรี ศรีผุดผ่องและเพชรน้อย ศรีผุดผ่อง. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยจังหวัด สุพรรณบุรี**. วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ 7: 39-48
- วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ และงามตา วนินทานนท์. (2550). **การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางด้านร่างกาย และความพร้อมทางด้านการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพฯ. รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 21**. กรุงเทพมหานคร.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปราณี สุทธิสุขนธ์. (2550) **การอบรมเลี้ยงดูเด็ก**. วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา 1: 110-1
- Nanthamongkolchai S, Ngaosusit C, and Munsawaengsub C. (2007). Influence of parenting styles on development of children aged three to six years old [abstract]. *J Med Assoc Thai* 90(5): 971